

II.5. Měřitelný kalkulus a spektrální míry.

Nechť $T \in L(H)$ je normální operátor. Nechť

$$f \mapsto \tilde{f}(T), \quad f \in C(\sigma(T)),$$

označuje spojitý funkční kalkulus (podle oddílu I.7). Pro každou dvojici $x, y \in H$ nechť $E_{x,y}$ je komplexní Radonova míra na $\sigma(T)$ taková, že platí

$$\langle \tilde{f}(T)x, y \rangle = \int_{\sigma(T)} f \, dE_{x,y}, \quad f \in C(\sigma(T)).$$

Pak platí:

- $\|E_{x,y}\| \leq \|x\| \cdot \|y\|$ pro $x, y \in H$,
- $E_{x,x} \geq 0$ pro každé $x \in H$,
- zobrazení $(x, y) \mapsto E_{x,y}$ je seskvilineární.

Označme \mathcal{A}_T σ -algebru podmnožin $\sigma(T)$, které jsou $E_{x,y}$ -měřitelné pro všechna $x, y \in H$. Je-li nyní $h : \sigma(T) \rightarrow \mathbb{C}$ omezená \mathcal{A}_T -měřitelná funkce, pak symbolem $\tilde{h}(T)$ značíme jediný prvek $L(H)$ splňující

$$\langle \tilde{h}(T)x, y \rangle = \int_{\sigma(T)} h \, dE_{x,y}.$$

Zobrazení $h \mapsto \tilde{h}(T)$ se nazývá **měřitelný kalkulus** operátoru T . Pro $A \in \mathcal{A}_T$ označme

$$E(A) = \widetilde{\chi_A}(T).$$

Pak $E(A)$ je ortogonální projekce. Zobrazení $A \mapsto E(A)$ se nazývá **spektrální míra** operátoru T .

Definice. Abstraktní spektrální mírou v Hilbertově prostoru H rozumíme zobrazení E s následujícími vlastnostmi:

- (i) Definičním oborem E je nějaká σ -algebra \mathcal{A} podmnožin \mathbb{C} , která obsahuje všechny borelovské množiny.
- (ii) Pro každé $A \in \mathcal{A}$ je $E(A)$ ortogonální projekce na H .
- (iii) $E(\emptyset) = 0$, $E(\mathbb{C}) = I$.
- (iv) Je-li $A \in \mathcal{A}$ takové, že $E(A) = 0$, pak pro každou $B \subset A$ platí $B \in \mathcal{A}$ (a $E(B) = 0$).
- (v) $E(A \cap B) = E(A)E(B)$ pro $A, B \in \mathcal{A}$
- (vi) $E(A \cup B) = E(A) + E(B)$ pro $A, B \in \mathcal{A}$, $A \cap B = \emptyset$.
- (vii) Pro každou dvojici $x, y \in H$ je zobrazení $E_{x,y} : \mathcal{A} \rightarrow \mathbb{C}$ komplexní borelovská míra na \mathbb{C} .

Poznámka. • V bodě (vii) stačí předpokládat, že pro každé $x \in H$ je $E_x = E_{x,x}$ borelovská míra na \mathbb{C} .

- **Borelovskou mírou** výše rozumíme míru μ definovanou na σ -algebře \mathcal{A} obsahující borelovské množiny takovou, že pro každou $A \in \mathcal{A}$ existují borelovské množiny B a C , pro které platí $B \subset A \subset C$ a $|\mu|(C \setminus B) = 0$.
- Spektrální míra omezeného normálního operátoru je abstraktní spektrální míra.

Tvrzení 22. *Nechť E je abstraktní spektrální míra v separabilním Hilbertově prostoru H . Pak pro každou $A \in \mathcal{A}$ existují borelovské množiny B a C , pro které platí $B \subset A \subset C$ a $E(C \setminus A) = 0$.*

Poznámka. Někdy se spektrální míra definuje jen pro separabilní prostory H . Pak se definuje jen na σ -algebře borelovských množin a vynechává se podmínka (iv). Pro neseparabilní H je třeba použít uvedenou definici.

Tvrzení 23 (integrál omezené funkce dle spektrální míry). *Je-li E abstraktní spektrální míra v H definovaná na σ -algebře \mathcal{A} a $f : \mathbb{C} \rightarrow \mathbb{C}$ je omezená \mathcal{A} -měřitelná funkce, pak existuje právě jeden operátor $\Phi_0(f) \in L(H)$, pro který platí*

$$\langle \Phi_0(f)x, y \rangle = \int f \, dE_{x,y} \quad x, y \in H.$$

Dále platí:

- (a) $\|\Phi_0(f)x\| = \sqrt{\int |f|^2 dE_x}$ pro $x \in H$,
- (b) $\|\Phi_0(f)\| = \text{ess sup } |f|$,
- (c) Φ_0 je $*$ -homomorfismus C^* alebry omezených \mathcal{A} -měřitelných funkcí do $L(H)$.

Značení: Operátor $\Phi_0(f)$ z předchozího tvrzení značíme $\int f dE$ a nazýváme **integrálem funkce f podle spektrální míry E** .

Tvrzení 24 (spektrální rozklad omezeného normálního operátoru). *Nechť $T \in L(H)$ je normální operátor. Pak existuje právě jedna abstraktní spektrální míra E v H , která splňuje*

$$T = \int \text{id } dE,$$

a to spektrální míra operátoru T . Navíc platí pro každou $f : \mathbb{C} \rightarrow \mathbb{C}$ omezenou \mathcal{A}_T -měřitelnou

$$\tilde{f}(T) = \int f dE.$$

Tvrzení 25 (integrál (obecně neomezené) funkce dle spektrální míry). *Nechť E je abstraktní spektrální míra v H definovaná na σ -algebře \mathcal{A} , a $f : \mathbb{C} \rightarrow \mathbb{C}$ nechť je \mathcal{A} -měřitelná funkce. Označme*

$$D(\Phi(f)) = \{x \in H : \int |f|^2 dE_x < \infty\}.$$

Pak $D(\Phi(f))$ je hustý lineární podprostor H . Navíc existuje jediný operátor $\Phi(f)$ na H s definičním oborem $D(\Phi(f))$, který splňuje

$$\langle \Phi(f)x, y \rangle = \int f dE_{x,y}, \quad x, y \in D(\Phi(f)).$$

Navíc platí:

$$\|\Phi(f)x\| = \sqrt{\int |f|^2 dE_x}, \quad x \in D(\Phi(f)).$$

Značení: Operátor $\Phi(f)$ z předchozího tvrzení značíme $\int f dE$ a nazýváme **integrálem funkce f podle spektrální míry E** .

Tvrzení 26 (vlastnosti $\int f dE$). *Je-li E abstraktní spektrální míra v H a f, g jsou \mathcal{A} -měřitelné funkce, pak platí:*

- (a) $\Phi(f) + \Phi(g) \subset \Phi(f + g)$;
- (b) $\Phi(f)\Phi(g) \subset \Phi(fg)$ a $D(\Phi(f)\Phi(g)) = D(\Phi(g)) \cap D(\Phi(fg))$.
- (c) $\Phi(f)^* = \Phi(\bar{f})$ a $\Phi(f)\Phi(f)^* = \Phi(|f|^2) = \Phi(f)^*\Phi(f)$, speciálně $\Phi(f)$ je normální.
- (d) $\Phi(f)$ je uzavřený operátor.
- (e) $\Phi(f)$ je spojitý, právě když f je esenciálně omezená, tj. existuje $A \in \mathcal{A}$, že $E(\mathbb{C} \setminus A) = 0$ a f je omezená na A .

Tvrzení 27 (spektrum $\int f dE$). *Je-li E abstraktní spektrální míra a f \mathcal{A} -měřitelná funkce, pak*

$$\sigma\left(\int f dE\right) = W_E(f) := \mathbb{C} \setminus \bigcup \{G \subset \mathbb{C} : G \text{ otevřená, } E(f^{-1}(G)) = 0\}.$$